

عنوان مقاله:

رابطه تعامل، یادگیری خودتنظیمی با رضایتمندی از تحصیل در مدارس هوشمند

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 9، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهرنگیز علی نژاد - دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر، ایران

نسیم سعید - گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، دانشگاه کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

چند سالی است که نهضت هوشمندسازی مدارس در ایران آغاز شده است و با توجه به آمار و ارقام اعلام شده، این امر با سرعت و به طور وسیعی در سطح کشور در حال گسترش است. با توجه به اینکه فناوری به خودی خود توانایی یادگیری دانش shy&آموزان را افزایش نمی دهد و برای ایجاد محیطی که یادگیری دانش shy&آموزان را تقویت کند، شرایطی لازم است؛ بر این اساس هدف این پژوهش بررسی رابطه تعامل، یادگیری خودتنظیمی با رضایتمندی از تحصیل در مدارس هوشمند تهران با روش توصیفی - همبستگی و به وسیله پرسش shy&نامه محقق ساخته است. جامعه آماری (۲۰۰۰) و نمونه (۲۵۱ نفر) این پژوهش، شامل دانش shy&آموزان مدارس تمام هوشمند شهر تهران است. سوال اصلی این پژوهش عبارت است از: سهم هریک از متغیرهای یادگیرنده-یادگیرنده، یادگیرنده-یاددهنده، یادگیرنده-محتوا و یادگیری خودتنظیمی در پیش بینی نمره رضایتمندی دانش آموزان، چقدر است؟ تحلیل داده shy&های پژوهش با استفاده از آزمون رگرسیون خطی چندگانه، مشخص کرد که: دو متغیر تعامل یادگیرنده-یاددهنده و یادگیری خودتنظیمی، به صورت مثبت و معناداری توانستند متغیر رضایتمندی از تحصیل را پیش بینی کنند و سهم متغیر تعامل یادگیرنده-یاددهنده در تبیین رضایتمندی از تحصیلی دانش shy&آموزان بیشتر از یادگیری خودتنظیمی بوده است و از بین خرده مقیاس shy&های تعامل، خرده مقیاس یادگیرنده-محتوا با میانگین ۴۴/۲ دارای بیشترین میانگین نسبت به سایر خرده مقیاس shy&های تعامل است.

کلمات کلیدی:

تعامل، یادگیری خودتنظیمی، رضایتمندی از تحصیل، مدارس هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1935264>

